

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2009 r.

Sąd Okręgowy Warszawa- Praga w Warszawie, III Wydział Cywilny
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Radosław Olszewski

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2009 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z wniosku Krystiana Legierskiego

z udziałem Marii Mięsikowskiej – Szreder

- w trybie art. 74 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. – Ordynacja wyborcza do
Parlamentu Europejskiego (Dz. U. Nr 25, poz. 219 ze zm.)

postanawia:

- 1. wniosek oddalić,**
- 2. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – Krystian Legierski wniósł w dniu 2 czerwca 2009 r. w trybie art. 74 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. – Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego (Dz. U. Nr 25, poz. 219 ze zm.) wniosek o: 1) zakazanie uczestniczce – Marii Mięsikowskiej – Szreder, kandydatce na posłankę Parlamentu Europejskiego z ramienia Prawicy Rzeczypospolitej, rozpowszechniania nieprawdziwych informacji polegających na twierdzeniu, że homoseksualizm jest chorobą przekazywaną genetycznie, 2) nakazanie uczestniczce sprostowania powyższych informacji poprzez opublikowanie na portalu www.kartuzy.info następującego tekstu sprostowania: „nieprawdziwe jest twierdzenie, że homoseksualizm jest chorobą przekazywaną genetycznie”, 3) nakazanie uczestniczce przeproszenie wnioskodawcy poprzez opublikowanie na portalu www.kartuzy.info następującego tekstu przeprosin: przepraszam za rozpowszechnianie nieprawdziwych informacji będących źródłem i uzasadnieniem dla społecznych uprzedzeń wobec osób homoseksualnych w tym Wnioskodawcy. Uprzedzenia takie wpływają negatywnie na zdrowie psychiczne osób homoseksualnych; poprzez uwewnętrznienie tego uprzedzenia przyczyniając się do

trwałego poczucia naznaczenia i głębokiego samokrytycyzmu u osób zorientowanych homoseksualnie”.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawca wskazał, że stwierdzenie: „homoseksualizm jest chorobą przekazywaną genetycznie” padło z ust uczestniczki w dniu 29 maja 2009 r. w Urzędzie Gminy w Kartuzach na spotkaniu kandydatów do Parlamentu Europejskiego z ramienia Prawicy Rzeczypospolitej. Według wnioskodawcy powyższe stwierdzenie jest nieprawdziwą informacją co do faktów, a nie wypowiedzią oceniającą lub komentującą fakty przez co nie może być uznana za opinię na temat faktów. Wnioskodawca podniósł, że w 1973 r. Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne wykreśliło homoseksualizm z listy schorzeń psychicznych, a w 1991 r. Światowa Organizacja Zdrowia wykreśliła homoseksualizm z listy jednostek chorobowych. Powołał się również na oświadczenie Amerykańskiego Towarzystwa Psychologicznego, że „(...) homoseksualizm nie jest chorobą, zaburzeniem psychicznym czy problemem emocjonalnym (...)”. Według wnioskodawcy wypowiedź uczestniczki, choć nie skierowana wprost do wnioskodawcy, podaje nieprawdziwe informacje na jego temat, jako że jest homoseksualistą i od lat działa na rzecz poprawy sytuacji osób homoseksualnych w Polsce; w świetle tej wypowiedzi każdy homoseksualista, a zatem i wnioskodawca, jest zbrojcem czy osobą chorą z uszkodzeniem mózgu. Zdaniem wnioskodawcy takie nieprawdziwe stwierdzenie uczestniczki jest obraźliwe i ma negatywny wpływ na prowadzoną przez niego kampanię wyborczą, podważa jego wiarygodność jako kandydata na posła Parlamentu Europejskiego, jak i wiarygodność partii, z której ramienia wnioskodawca kandyduje – Zieloni 2004, której ważnym postulatem jest poszanowanie prawa do życia zgodnie ze swoją orientacją seksualną. Według wnioskodawcy wypowiedź uczestniczki stanowi niedozwoloną formę polemiki z programem wyborczym wnioskodawcy i jego partii.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 26 maja 2009 r. w Urzędzie Gminy w Kartuzach odbyło się spotkanie kandydatów do europarlamentu startujących z ramienia Prawicy Rzeczypospolitej z mieszkańcami powiatu. Podczas tego spotkania na pytanie z sali, jak kandydaci prawicy mają zamiar zająć się problemem homoseksualizmu w UE, uczestniczka Maria Mięsikowska – Szreder – kandydatka do Parlamentu Europejskiego – odpowiedziała, że homoseksualizm jest chorobą przekazywaną genetycznie i należy ją leczyć; w spotkaniu wnioskodawca nie brał udziału (vide k. 6 – 8). Wnioskodawca jest kandydatem na posła do Parlamentu Europejskiego z ramienia partii Zieloni 2004 (vide potwierdzenie zgłoszenia do okręgowej listy kandydatów na posłów do Parlamentu Europejskiego, uchwała Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 13 marca 2009 r.).

Uczestniczka została poinformowana o terminie rozprawy (k-11).

Podstawą rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy jest art. 74 § 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 roku ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego (Dz. U. z dnia 23 lutego 2004 roku), który stanowi, iż jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu prawa prasowego, materiały wyborcze, a w szczególności plakaty, ulotki, hasła i wypowiedzi lub inne formy prowadzonej w okresie kampanii wyborczej agitacji, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat na posła do Parlamentu Europejskiego lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia:

1) zakazu rozpowszechniania takich informacji;

- 2) przypadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje;
- 3) nakazania sprostowania takich informacji;
- 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste;
- 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone.

Na wstępie podnieść należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego sprawa niniejsza może być rozpoznawana w trybie ustawy Ordynacja wyborcza do Parlamentu Europejskiego. Art. 74 Ordynacji nie ogranicza możliwości wystąpienia na drogę sądową tylko do katalogu osób, których informacje nieprawdziwe mogą dotyczyć w sposób bezpośredni. W ocenie Sądu każda osoba uprawniona do występowania z wnioskiem w trybie Ordynacji może wystąpić na drogę sądową przeciwko innemu kandydatowi lub komitetowi, o ile uzna, iż głoszone przez nich treści są nieprawdziwe.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca zarzucił uczestnicze postępowania, iż podczas spotkania przedwyborczego, którego treść została następnie opublikowana na stronie internetowej miasta Kartuzy (www.kartuzy.info) użyła sformułowań nieprawdziwych stwierdzając że homoseksualizm jest chorobą przekazywaną genetycznie i należy ją leczyć.

Ponadto należy zauważyć, iż wnioskodawca uczestnicze postępowania przypisał w uzasadnieniu swojego wniosku wszystkie jego zdaniem negatywne opinie wygłaszane przez wszystkich uczestników spotkania przedwyborczego, podczas gdy uczestnikiem w tym postępowaniu jest jedynie Maria Mięsikowska-Szreder i nie może ona w żaden sposób odpowiadać za tezy wygłaszane przez inne osoby choćby pochodzące z tego samego obozu politycznego czy z tej samej listy wyborczej. Z wydruku relacji zamieszczonej na stronie internetowej – dołączonego do wniosku przez wnioskodawcę - wynika, iż uczestniczka postępowania w odniesieniu do osób o orientacji homoseksualnej użyła stwierdzenia, iż osoby te są dotknięte wadą genetyczną i że należy je leczyć, pozostałe twierdzenia zostały wypowiedziane przez innych uczestników dyskusji.

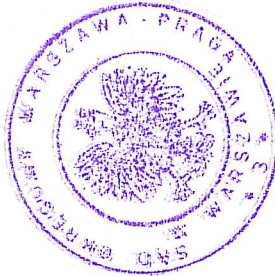
Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wnioskodawca w uzasadnieniu wniosku zawarł informację, iż Światowa Organizacja Zdrowia w 1991 roku wykreśliła homoseksualizm z listy jednostek chorobowych a w roku 1973 Amerykańskie Towarzystwo Psychiatryczne wykreśliło homoseksualizm z listy schorzeń psychiatrycznych, jednakże w przedmiotowej sprawie wnioskodawca nie zarzuca uczestnicze postępowania, że określiła ona homoseksualizm jako chorobę psychiczną lecz, że postawiła tezę o wadach genetycznych, z tego też względu przedstawione dowody nie mają żadnej wartości dla rozstrzygnięcia sprawy. Tym bardziej, że w dalszym ciągu w środowisku medycznym toczy się spór czy homoseksualizm można leczyć, a w związku z tym czy jest on chorobą. Dowodem na to są liczne publikacje opisujące skuteczność terapii. Jednocześnie Sądowi nie znana jest skuteczność tej terapii, w szczególności jakie przynosi ona wyniki i czy wyniki te są długotrwałe.

Artykuł 74 cytowany wyżej dotyczy informacji nieprawdziwych a ich nieprawdziwość dowieść ma wnioskodawca. Materiał dowodowy zebrany w sprawie, nie pozwala na przyjęcie, iż sformułowanie użyte przez uczestniczkę postępowania jest nieprawdziwe. Sąd w żaden sposób nie jest w stanie zweryfikować twierdzeń

uczestniczki postępowania w sprawie rozstrzyganej w trybie ordynacji wyborczej, która na rozpoznanie sprawy sądowi pierwszej instancji daje 24-ro godzinny okres.

Rozstrzygnięcie przez Sąd przedmiotowej sprawy sprowadzałoby się w istocie do rozstrzygnięcia kwestii medycznych, a wymaga to specjalistycznej wiedzy, a co za tym idzie niezbędne byłoby najprawdopodobniej zasięgnięcie opinii biegłych, być może zapoznanie się z wynikami badań – o ile takie badania były prowadzone.

Z tego też względu postanowiono jak w sentencji postanowienia.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność stwierdzam
Sekretarz Sądu

ST. SEKRETARZ SĄDOWY

G. Hutna
Grażyna Hutna